

Krzysztof Tunia

Tylicz, woj. nowosądeckie. Stanowisko A

Informator Archeologiczny : badania 10, 25-26

1976

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

niego zlodowacenia /stadiał pomorski/, na której położone jest stanowisko. Znajduje się ono przy drodze z Biskupca do Mrągowa, w siodle między wzgórzami, które tworzą wyraźny półwysep otoczony obecnie od wschodu, południa i zachodu zmeliorowanymi, zatorfionymi obniżeniami. Stanowisko zlokalizowano w odległości ok. 120 m od dawnego zbiornika wodnego /na wschód i południowy zachód/ i 8 m ponad obecny poziom torfu.

Celem badań było wyeksplorowanie obiektów z inwentarzem krzemienym odkrytych w 1975 r. przez mgr Włodzimierę Ziemińską-Odojową oraz spenetrowanie całego zagrożonego terenu. Zabytki krzemienne tworzyły wyraźne skupienia i występowały w zagłębieniach terenu oraz w obiekcie kulturowym /nieliczne/, na przestrzeni 40 m², w wykopie o powierzchni 250 m² /bad. 1975 i 1977 r./.

Obiekt kulturowy owalny, o osiach wschód-zachód 2,4 m - południe-północ 1,8 m, z trzema wyraźnymi niszami, był wypełniony piaskiem grubym, czarniawym, w spągu intensywnie czarnym z dużą ilością węgielków drzewnych. Poniżej i obok obiektu występowały białe-żółte warstewki piasku średniego przedzielone warstewkami żwiru. Strop obiektu występował ok. 30 cm poniżej prócznicy, płaskie dno 90 cm /2 m od powierzchni/. Przy obiekcie zlokalizowano dwa zagłębienia wypełnione intensywnie czarnym piaskiem z dużą ilością węgielków drzewnych położone skośnie w przekroju pionowym i nachylone w stronę obiektu. Osie ich przecinały się nad obiektem.

Uzyskano 260 zabytków krzemienych w tym 26 narzędzi, m.in. drapacze /przewaga/, wiórki mikroretuszowane, rylce /w tym łamaniec/, skrobacze, 1 mały trójkąt rozwartokątny /TH/ i 1 zbrojnik z retuszowanym półtylcem /PB/. Brak rdzeni. Wiórki regularne. Zabytki wykonano z krzemienia kredowego i kilka z czekoladowego. Interpretacja kulturowa przemawia za kulturą niemeńską z elementami chojnicko-pieńkowskimi. Ze względu na zbrojniki TH i PB można datować obiekt na koniec okresu borealnego i okres atlantycki.

Pięć metrów obok obiektu mezolitycznego wystąpił obiekt wczesno-średniowieczny z ceramiką. W przekroju poziomym miał kształt trójkąta równobocznego z bokiem dł. 1 m. Ponadto luźno wystąpiły fragmenty ceramiki z okresu rzymskiego i inne mało charakterystyczne. Badania nad zagrożoną częścią stanowiska zakończono.

Materiały po opracowaniu będą złożone w Muzeum Warmii i Mazur w Olsztynie.

TYLICZ
woj. nowosądeckie
Stanowisko A

Polska Akademia Nauk
Komisja Archeologiczna
Oddział w Krakowie

Badania prowadził mgr Krzysztof Tunia. Finansowała Komisja Archeologiczna Oddziału PAN w Kra-

**kowie. Pierwszy sezon badań. Stanowisko
późnopaleolityczne.**

Stanowisko położone jest w lokalnej, śródgórskiej kotlinie, na północnym obrzeżu Pasma Jaworzyny Krynickiej w Beskidzie Sądeckim. W celu zweryfikowania znalezionych tam powierzchniowych materiałów, założono na stanowisku dwa wykopy o powierzchni 1,25 ara. Uzyskano zespół 25 okazów. Składa się on wyłącznie z wyrobów z surowca kamiennego, wśród którego dominuje obsydian. Uzyskany materiał należy być może wiązać z późnopaleolitycznymi przemysłami z ostrzami tylcowymi.

Materiały oraz dokumentacja badań przechowywane są w Pracowni Archeologicznej ZAM IHKM PAN w Igołomi.

Badania nie będą kontynuowane.

ZAWADA, gm. Połaniec
woj. tarnobrzeskie

patrz
okres halsztacki